

תת"ע 5055/10/20 - מדינת ישראל נגד שמואל ג'נאה

בית משפט השלום לערבותה בחיפה

תת"ע 5055-10-20 מדינת ישראל נ' שמואל ג'נאה
בפני כב' השופט גיל קרחבום, סגן נשיא

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
שמואל ג'נאה
הנאשם

הכרעת דין

החליטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המווחסת לו בכתב האישום.

כללי:

1. נגends הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, עבירה מיום 12.4.2020.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

ראיות המאשימה:

3. מטעם המאשימה העיד רס"מ עידן שורץ, אשר אישר את נסיבות ביצוע העבירה כמפורט ב-ת/1 כדלקמן: "כאשר אני עומד סטטי מחוץ לנידת סמואה ושכורה עומד רגלי, זההית את הרכב הנ"ל שהגיע ממערב למזרח ברחוב יוליס סימון, וכאשר הוא נוסע לכיוון שלי בנסעה אטית ועד למצב שמתקרב אליו כמטר ממוני וחולף אותו כאשר הוא מחזיק פלאפון שחור בידי ימין תוך כדי נסעה. הוא ממשיך להחזיק את הטלפון ומצמיד אותו לאוזן ימין. מיד נסעתתי אחרי הרכב הנ"ל ונצמדתי לחלוון של הנהג שהוא היה עם נסענו נוספת. עדין החזיק בידי ימין טלפון נייד. היה ניתן לראות את הטלפון בדיור דרך חלון הרכב שהיה ללא מדבקות. קשר עין רציף. ראות יומם טוביה".

תגובה הנהג "זה מה שיש לך לעשות? אני בתפקיד שלי קובר אנשים עם קורונה, וזה מה שאתה עושה. ראיות אוטי וקפצת עליי ככה".

עמוד 1

4. בחקירה הנגדית העד עמד על גרסתו ושלל את טענת הנאשם, לפיה הוא (השוטר) עמד בכלל במקום אחר (בצמוד לאגד מתחם שדה-התעופה) והטיל את מימיו. כן שלל את טענת הנאשם, לפיה מיקום ביצוע העבירה הנטען, שונה לחלוטין.

5. לצין, שרישומו של השוטר במעמד ביצוע העבירה היו מפורטים וככלו את העובדה, שהשוטר עמד סטטי מחוץ לרכב, זיהה את רכבו של הנאשם, שהתקרב אליו בנסיעה אטית, ובחן בו מחזיק בטלפון שחור ביד ימין, תוך כדי נסעה, ובצמוד לאוזנו הימנית. עוד ציין, כי הוא שמר על קשר עין רציף עם הנאשם, והראות הייתה טובת.

6. אצין, כי עדותו של השוטר עשתה עליו בסה"כ רושם אמיתי, והוא לא נסתרה, בוודאי שלא באופן מהותי.

7. יודגש, שבמסגרת חקירתו הנגדית, השוטר נשאל מדוע לא ציין את שם של החיללים שבו עמו ברכב, והשיב, שמדובר בחיללים בשירות סדר, שלא הוסמכו לרשום דוחות או מזכירים, והוא היה זה, שראה את האירוע.

ראיות ההגנה

8. בבייהם"ש העיד הנאשם כדלקמן: "חרנו ביחד ממגן שביט אני וחברי, חסן זקור... בעיקול שסימנתי בתמונה עמד אותו חשוב אזרחי, איש מדים עם הגב אליו לכיוון הגדר. כשהתקרבנו יותר, ראיתי עוד שני חיללים במושב האחורי של הרכב. האיש היה עסוק באותו זמן להטיל את מימי על הגדר. לא היה אף אחד ליד הגדר שהוא עמו או פוגש אותו. האיש פנה לכיווננו. המרחקינו בין לבני לא היה מטר כי אם שיש מהטרים, בין הגדר לכਬיש. גם הרכב היה בינוינו. נופפתו לו לשלוות. לא ראיתי אותו כשוטר. הימי בטוח שמדובר באיש ביטחון משדה התעופה. המשכנו לנסוע לצומת קריית אתה ומול תחנת דלק אלון, השוטר צפוף לנו מאחורה. עצרתי בצד ימין. השוטר עצר אחריי ולא היה לצדי. באותו שלוי אין מבדקות. בדרך כן דיברתי בנייד, ומהיציאה לנמל עד העיקול. השיחה הייתה רק באמצעות הדיבורית ברכב, השיחה אוטומטית נכנסת לדיבורית. הטלפון היה אצל חסן זקור ביד. לא נגעתי בו. הוא חיגג כשאנו יצאנו מהנמל, כי שכחנו לדבר עם עוזי. הוא חיגג. אני זוכר באיזו יד הוא החזיק את הטלפון. אני שמאלי. אני לא ימני. הטלפון שלי היה לידינו. בין המושבים. הטלפון לא היה ביד. הוא היה בין המושבים...".

9. עדותו של הנאשם, אף היא, לא נסתרה במסגרת חקירתו הנגדית. הוא עמד על גרסתו, ולא מצאתי בה סתיות מהותיות.

10. עדותו של הנאשם מתוישבת גם עם עדותו של עד-ההגנה, מר חסן זקור: "... יצאנו מהנמל של קישון. היינו אני ושותיק וועז בشيخת וועידה. הוא היה הנגה. דיברנו בדיבורית. יצאנו מקישון. בסיבוב איפה שהמטוסים היה אדם משתין בגדר. פתאום רأינו אותו ושותיק עשה לו ככה (עשה לו שלום) ועברנו. אחרי קילומטר וחצי בתחנת דלק הוא בא אחרינו ואומר לנו לעצור. הוא אומר לו שדיבר בטלפון, אבל אנחנו דיברנו בדיבורית שיחת וועידה שלושתנו. לשאלת בייהם"ש, איפה הטלפון עצמו היה, אני משיב שהוא היה למטה באותו. בתוך האוטו. הטלפון היה ליד הגיר שמה. לאזכור איפה. אני חיגגתי את השיחה. אני יודע את

מספר הטלפון של עוזי. מהטלפון שלו התקשרתי לעוזי. הוא היה באński הקשר שלו.

11. גם עדותו של עד-ההגנה לא נסתרה, והוא עמד עליה במסגרת חקירותו הנגדית. כאמור, גרסתו של עד-ההגנה מתישבת עם גרסתו של הנאשם.

12. הסתירה היחידה בין גרסת הנאשם לבין גרסת הנאשם, נוגעת לעובדת, שהנ帀ט מסר בעדותו, שלא כפר בביצוע העבירה בפני השוטר, מאחר שהעדיף לשתק, בעוד שעד ההגנה ציין, כי הנאשם הכחיש את ביצוע העבירה.

13. גם שבאוף כליל אני מעדיף את גרסתו של השוטר על פני גרסת הנאשם והעד מטעמו, לא מדובר בהעדרה מובהקת, שיש בה כדי לבסס הרשעה מעבר לספק סביר.

14. בנוסף, יש לאי-רישום שם של החילימ שנקחו עם השוטר בנידת ובמחסום בזמן האירוע, כדי להוות מחדל-חקירה משמעותית, שמנע מהנ帀ט לזמןם לעדות.

בהקשר זה ראו דבריו של כב' הש' בן יוסף בעפ"ת (תל-אביב-יפו) 34653-04-13 **דורור בר נ' מדינת ישראל:**
"הנני סובב שיש חשיבות לעניין גם מבחינה חינוכית. התראותי שוב ושוב שבסיטואציה, בעיקר בסיטואציה של עדות מול עדות כאשר יש עד נוסף שהלה ירשום דו"ח אפילו לא ראה, גם אם לא נדרש עד תביעה, הינו דבר חשוב לעשות, לא הוועילו. צריך אףוא לחנן את השוטרים שינוהו מצוותו של ביהם"ש העליון כבר עם קומ המדינה."

חוסר ברישום של שוטרים שצרכיהם לרשום את שם רואים או שומעים בעניין פועל של ברירת משפט מביא אותם ללמידה שאין חובה לרשום כל דבר בחקירה או באירוע גם בעניינים חשובים יותר, כבדים יותר והעלמת עין בהתעלמות מהצורך לקיים חקירה ראויה ולהסתפק בראיה מספקת שלעולם איןנה מספקת בנסיבות כבקרה שלנו, עלולה להביא לעיוות דין שמהם יש להיזהר. הנה המשטרת הייתה ערזה לדבר, בטופס שעליינו נרשמים הדו"חות ונמסר ביד לעבריין התובורתי, טופס 4243 יש מקום המועד לרשום את פרטייהם של העדים, אי רישום העדים יוצר באוף מובנה פגם שי יכול להביא לעיוות דין, כאמור. התעלמות השוטרים מן הרישום של פרטי העדים אינה ראויה יש לתקן."

לסיכום:

15. לאור כל האמור לעיל, אני סבור שהמאמינה לא הוכחה את עובדות כתוב האישום מעבר לספק סביר. בהתאם, אני מורה על זיכוי של הנאשם מה海棠ה המוחסת לו, וזאת מחמת הספק.

16. על מנת לחסוך לנאשם הגעה נוספת לביהם"ש, הכרעת הדיון ניתנת בהיעדר הצדדים, והדיון הקבוע ליום 12.5.2021 מבוטל בזאת.

17. המזיכרות تعدכן את הצדדים ותוודא עם הנאשם, שהוא אכן קיבל את הכרעת הדיון.

זכות ערעור לביהם"ש המחויזי תוך 45 יום מיום

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"א, 10 Mai 2021, במעמד הצדדים